

Djordje Balasevic

D-moll

Odlutas ponekad i sanjam sam
priznajem ne ide, ali pokusavam
i uvek dodje D-moll
spusti se ko lopov po zicama
ruke mi napuni tvojim sitnicama
i tesko prodje sve to
Jedan D-moll me dobije
kako odes ti u sobi je
glupi D-moll uvek sazna kad je to
uhvati me cvrsto i ne popusta
lud je za tisinom, to ne propusta
vodi me u svoj plavicasti dol
Jedan D-moll me razvali
neki bi to prosto tugom nazvali
nije to, sta je tuga
za D-moll
Ponekad te nema i sasvim sam
izmisljam nacin da malo smuvam dan
ali je lukav D-moll
pusti da se svetla svud priguse
saceka poslednje zvezde namiguse
vuce mi rukav, idemo
Plasi me on, gde si ti
hiljadu se stvari moglo desiti
glupi D-moll, za kim tugujem svu noc
uzme me u svoju tamnu kociju
nebo primi boju tvojih ociju
znam taj put, to je precica za bol
jedan D-moll me razvali
neki bi to prosto tugom nazvali
nije to, sta je tuga za D-moll
Ostala je knjiga

sa par neprocitanih strana
i neke stvarcice od Herendi porcelana
jedan pulover u kom si bila
i ostala je ploca Best of Ry Cooder
i fina mala plava kutijica za puder
i ja sam te ostao zeljan
dok me bude, moja mila